

46. zimní Brdy a dříve narození

Úvodem připomeňme, že první skautský přechod Brd se uskutečnil 8. února 1969. Stal se demonstrací nesouhlasu se sovětskou okupací naší vlasti. Zúčastnilo se ho tenkrát 1300 skautů a skautek a každoroční tradice přechodu se udržela přes celou dobu normalizace až dosud.

Vzpomínám na první přechod Brd po třetí obnově našeho skautování.

Jedním z výchozích bodů byla stanice Nová Ves pod Pleší, sešlo se nás tam požeňaně, spolu s Baghýrou (Pepíkem Jedličkou) jsme tehdy vedli dvě smečky vlčat 92. střediska Šípů z pražského Zahradního Města, účast vlčat velmi dobrá.

Pochod na hromadném nástupu zahájil tehdy bratr Atri (Karel Skála) fanfárou na svou polnici. My se tenkrát zpočátku zmateně plácali, než jsme se dostali k Malé Svaté Hoře, odkud už jsme štrádovali do Kytína. Tam, procházejíce obcí, zejména vlčata překvapilo, že pomalu z každého stavení

zrovna vylézaly podivné osůbky – masopustní masky – masopustní průvod je v Kytíně vždy docela mohutný a zejména tradiční, jak jsme později zjistili. Tehdy jsme na Kytínskou louku přišli poněkud později, takže hromadný nástup jsme nestihli. Nicméně pokračování k jezírku a sešup krpálem pod Babkou po modré nás dovedl do Řevnic. Vlčata toho měla tenkrát docela dost.

Těch našich brdských přechodů byla celá řada, později z Mníšku buď přes Stříbrnou Lhotu, a pokud zde byl zamrzlý rybníček, s dobrou klouzačkou, na Kytínskou louku nebo z Mníšku prudkým stoupáním k renovované Skalce s nádherným výhledem do kraje k jihu a po hřebeni lesem jsme už hromadný sraz nepromeškali.

Jednou se nám však podařilo ztratit úplného nováčka, který se v pochodnickém davu u Jezírka zapletl omylem do jiné skautské skupiny. My jsme zjistili, že nám jedno vlče schází až dole v rovině před Řevnicemi, bylo ke čtvrté hodině odpoledne a docela slušný mráz. Naštěstí tento horor měl dobrý konec. V Řevnicích se ho ujaly

skautky, nám však bylo „ouzko“.

Baghýra, pilný brdský účastník, se tentokrát na 46. Brdy dne 24. ledna vydal sám, já byl zdravotně indisponován (toxoaergický exantém po antibiotiku penicilinové řady), takže informace dávám jen zprostředkovaně díky jeho referencím. Bylo sice bíle pocukrováno, ale na louce bahna „neúrekom“.

Derviš tam pilně prováděl obrazovou dokumentaci, čehož dokladem je celá řada záběrů dříve narozených, buď ze

Svojsíkova oddílu nebo kmene dospělých, např. Věra Janovská, Rys, Maják, Logan, Nashville, Akéla z Uhříněvsi a další – neznám jménem všechny.

Chvála jim, že nelenovali a vydali se na kolektivní tradiční skautskou akci. Také Windy nezklamal a účinkoval při prodeji upomínkových předmětů, knih a brožur, ale i krmě. Je dobré o tradice pečovat a uchovávat je.

Zapsal:

s pomocí Baghýry (Josefa Jedličky, člena SO) Grizzly – Boža Strauch, foto Dreviš – Petr Jeschke. Pohled na lesní cestu v úvodu i vysvětlivky – internet.

Vysvětlivky:

Kytín je obec v jihozápadním cípu okresu Praha-západ, 3 km jihozápadně od městečka Mníšek pod Brdy.

Původ jména je nejasný; podle jednoho výkladu je odvozena od osobního jména „Kyta“ (Kytova ves), podle druhého pochází od staročeského podstatného jména „kyta“, tj. „lesík“, podle jiného od slovesa „kutat“ (původně Kutín) vzhledem k dobývání zlata a stříbra v okolí obce.

V r. 1980 ztratil Kytín status obce a byl připojen k Mníšku pod Brdy. Teprve v listopadu 1990 se opět osamostatnil

Od 20. let 20. století začínají v okolí Kytína vznikat první trampské osady, z nichž vyrostla zejména současná chatová oblast Kytínská louka.

Sestavení:

